

РЕШЕНИЕ

№ 6750

гр. София, 26.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева
Слава Гьошева

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **8557** по описа за **2023** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Агенция "Пътна инфраструктура" /АПИ/, депозирана чрез юрисконсулт Д., против Решение № 2963 от 21.06.2023 г., постановено от 96 - ти състав на СРС по АНД № 4680 по описа за 2023 г. на СРС, с което е отменен Електронен фиш (ЕФ) № [ЕГН]/21. 04. 2021 г. на Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ).

С ЕФ № [ЕГН]/21. 04. 2021 г. на АПИ, на „Реддо Логистик“ ЕООД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2500.00 лева за нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП и на основание чл. 187а, ал. 2 т. 3 вр.чл. 179, ал. 3б от ЗДвП за незаплатена такса по чл. 10, ал.1, т. 2 и чл. 10б, ал. 5 от Закона за пътищата в размер на 27.00 лева.

В жалбата се развиват съображения, че решението на СРС е неправилно, поради неправилно приложение на материалния закон – касационно основание по чл. 348, ал.1, т.1 НПК. Твърди се, че не са събрани доказателства за техническа неизправност на бордовото устройство и дали е спазена процедурата по чл. 11, ал.2, чл. 13, ал. 6, ал. 7 и ал. 8 от Наредбата за условията, реда и правилата за изграждане и функциониране на смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства на

база време и на база изминато разстояние. Неправилно е прието и че случаят е маловажен по чл. 28 от ЗАНН.

Ответникът, чрез упълномощения процесуален представител адв.К. А., в писмен отговор на касационната жалба, иска оставяне в сила на обжалваното съдебно решение. Счита, че правилно е приложен чл. 2, пар. 7 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/24 на Комисията от 28 ноември 2019 г. относно подробните задължения за доставчиците на Европейската услуга за електронно пътно таксуване. Поддържа приложимост на чл. 28 от ЗАНН. Представя писмена защита. Претендира разноски.

Прокурор В. от СГП дава заключение, че решението е правилно и законосъобразно и следва касационната жалба да се отхвърли.

Административен съд София – град, X - ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е ЕФ №[ЕГН]/21.04. 2021 г. на АПИ. С него на „Реддо Логистик“ ЕООД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2500.00 лева за нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП и на основание чл. 187а, ал. 2 т. 3 вр.чл. 179, ал. 3б от ЗДвП за незаплатена такса по чл. 10, ал.1, т. 2 и чл. 10б, ал. 5 от Закона за пътищата в размер на 27.00 лева.

За да постанови обжалваното решение и да отмени издадения електронен фиш въззивният съд е приел, че на 21. 04. 2021 г. в 16.28 ч. е установено, че ППС – товарен автомобил марка „М.“, модел „А.“ с рег. [рег.номер на МПС] с технически допустима маса 8600 кг., брой оси 2, екологична категория Евро 5, без ремарке се е движило по път „А-6“ км 50+427, като за посоченото ППС не били подадени тол декларации за тол сегмент [ЕГН] (рамка 10182) от инсталираното в автомобила бордово устройство. Причината за неподаване на информацията за част от пътя бил фактът, че бордовото устройство било изключено или неправилно включено в електрическото захранване или с изчерпана батерия към момента на заснемане на нарушението.

От правна страна съдът е приел незаконосъобразност на електронния фиш при пряко приложение на чл. 2, §7 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на Комисията от 28. 11. 2019 г., в който смисъл са и законодателните изменения в чл.10б, ал. 7 – 9 от ЗП, в сила от 01. 01. 2024 г. Отделно от това е приел, че случаят е маловажен по смисъла на §1, ал. 1, т. 4 от ДР на ЗАНН.

След като извърши служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от въззивния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Административен съд - София-град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, като постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. Същото е постановено при пълно изясняване на всички обстоятелства по случая и разкриване на обективната истина и при правилно приложение на материалния закон. В тази връзка доводите в касационната жалба са неоснователни.

Настоящата касационна инстанция споделя доводите на въззивния съд, че

наложеното наказание е непропорционално на тежестта на извършеното нарушение и електронният фиш следва да бъде отменен като незаконосъобразен само на това основание. Размерът на незаплатената такса от 27.00 лева не съответства на размера на наложената имуществена санкция от 2500.00 лева.

В тази връзка съобразява Решение от 21.11.2024 г. по дело С - 61/2023 г. на СЕС, съгласно което член 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури, изменена с Директива 2011/76/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2011 г., трябва да се тълкува в смисъл, че посоченото в него изискване за съразмерност не допуска система от наказания, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция с фиксиран размер за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, включително когато тази система предвижда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност чрез заплащане на „компенсаторна такса“ с фиксиран размер.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал. 2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън визираните в касационната жалба, решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора основателно е искането на касатора за заплащане на разноски по делото в размер на 780 лева, представляващи договорено и платено адвокатско възнаграждение за процесуално представителство пред настоящата касационна инстанция.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал.2 АПК, вр. чл.63в ЗАНН Административен съд София - град, Х касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2963 от 21.06.2023 г., постановено от 96 - ти състав на СРС по АНД № 4680 по описа за 2023 г. на СРС.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на „Реддо логистик“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] сума в размер на 780 /седемстотин и осемдесет/ лева, представляваща разноски за адвокатско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.